

GOTLANDS ARTILLERISTEN

Gotlands Artilleriregemente • A7 Kamratförening

UR INNEHÅLLET

Föreningsmötet Sidan 8

Lottaskolan 1998 Sidan 16

A7's Högvakt Sidan 18

Svea artilleri
minnesresa Sidan 21

FM-patrull Sidan 25

Självporträtt av
A7-fänrikar Sidan 28

MKG Musei-
förening Sidan 33

STOPPAS BARA AV MINOR!

NYA PATROL GR FRÅN 315.000:- Fantastiska terräng-egenskaper, otroligt komfortabel och med slitstark 6-cylindrig turbodiesel. "Det krävs minor för att stoppa den" (*tidningen 4 Wheel Drive*).

www.nissan.se

Bränsleförbrukning blandad körning 11,2 l/100 km. Miljöklass 3.

3 ÅRS NYBILSGARANTI!

ALYHRS
Östercentrum, Visby • Tel. 21 07 19

DET FÄRGSTARKA TRYCKERIET!

- FÄRGREPRO • FÄRGTRYCK
- FÄRGUTSKRIFTER A3
- FÄRGKOPIERING A3
- FÄRGOVERHEAD • M.M.

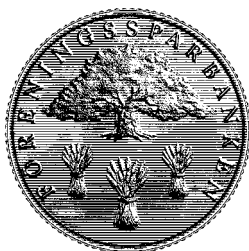
Vi trycker och kopierar det mesta åt företag, myndigheter och föreningar. Välkommen du också!

Cypressgatan 4, 621 58 Visby. Telefon 0498-21 10 11
Telefax 0498-213313. www.snabbatryck.se

Din bostad är attraktiv.

Vill du veta vad du får om du säljer din bostadsrätt? Efter överlämnande av lån och betalad vinstskatt. Ring vårt kontor och beställ en nettokalkyl!

Fastighetsbyrå

ÖSTERBY BRÄDGÅRD

ÖSTERBYVÄG 28, VISBY

BYGGVAROR

■ VIRKE LISTVERK	■ GULLFIBER
■ BYGGSKIVOR, GIPS o. SPÅN	■ ICOPAL-PAPP
■ SLIPSERVICE	■ PLYFA-PLYWOOD
■ TRYCKIMPREGNERING	■ BOSTIK LIM
■ SÅGNING - HYVLING	■ HP-FÄRG

ÖPPET: 7.00-16.30, Lunchstängt 12.00-12.30
Lördagar 9.00-12.00

Tel. 0498-**21 04 10, 21 66 29**
Telefax 0498-21 42 75

INNEHÅLLSFÖRTECKNING		Redaktörens Ruta
Chefen A 7 har ordet	Sidan 4	Bästa läsare! Tiden bara flyger iväg och snart så skriver vi år 1999 och innan vi vet ordet av är vi framme vid milleniumskiftet. Sommaren som var blev väl inte vad man hade hoppats på, i alla fall inte vädermässigt, men som sagt var tiden går fort nu för tiden, så det är väl bara att hoppas på nästa sommar. Hösten har i stället varit fin och plusgraderna har många gånger överträffat sommaren. En höst som har präglats av mycket arbete för många med ett engagerat arbete i MK-övn, KA-brig-övn AMANDA, Nordic Peace och FM i patrullfälttävlan, bara för att nämna några övningar som bedrivits utöver de vanliga plut- och kompaniövningarna. Nu står julen för dörren och redan i början av november kom den första snön och med den även några minusgrader. Ett tunt snötäcke och några minusgrader som även nu i skrivande stund, den sista november, finns kvar. Kanske det till och med blir en vit jul och lite vinter i år! Det är min förhoppning att Du som läsare finner innehållet i tidningen både intressant och läsvärt, jag försöker alltid att få med både lite gammalt och nytt. I detta nummer så har det bara blivit nytt, om man som nytt räknar det senaste halvåret. Så jag vädjar nu, även i detta nummer, till Dig, som kan berätta om en "A 7-profil" eller om någon händelse/upplevelse från "förr i tiden". Tidningen saknar som sagt sådana inslag i detta nummer, vilket nog många med mig tycker är tråkigt. Alla är naturligtvis välkomna med artiklar, om precis vad som helst, som kan vara av intresse för Gotlandsartilleristens läsare. Så fatta nu pennan och sätt i gång! Slutligen vill jag passa på att tacka alla som bidragit till tidningens innehåll under det gångna året och ETT STORT TACK till våra annonsörer för att Ni annonserar i Gotlandsartilleristen. Jag säger även här tack till Gunilla som redigerat årets två tidningar och tack till Björn som håller ordning på annonserna. Med önskningar om en riktigt God Jul och Gott Nytt År till alla läsare Gunnar Trennestam Adressen är fortfarande A 7/DSA, 621 86 Visby och mitt telefonnummer är 0498-29 52 46 Hör gärna av Er med tips och artiklar! <u>Nästa deadline är den 14 maj 1999 men jag tar gärna emot bidrag redan på nyåret!</u>
FHS i Östersund	Sidan 7	
Föreningsmöte i Kamratföreningen	Sidan 8	
Att överraska genom vilseledning	Sidan 9	
Hämtande av Bertil	Sidan 11	
Fänriksprovet	Sidan 12	
Felstämpling på Armé-budkavlen 1998	Sidan 13	
Carlswärds kompani, ett kompani i tiden	Sidan 14	
FOK -98	Sidan 15	
Lottaskolan 1998	Sidan 16	
A 7's Högvakt - en blöt historia	Sidan 18	
A 7 finns med överallt	Sidan 20	
En Gotlandsresa i minnet av Svea artilleri	Sidan 21	
Ledningsträningsövning med 21. fördhaubbat	Sidan 24	
FM-patrull	Sidan 25	
Vad händer på kompani efter klockan 15.00?	Sidan 26	
Självporträtt av A 7-fänrikar	Sidan 28	
Kamratföreningsträff med Stockholmsavdelningen	Sidan 31	
MKG Museiförening	Sidan 33	
Efterlysning	Sidan 34	
Utkommer 2 gånger/år med ett nummer omkring 06-15 och ett nummer omkring 12-15. Ansvarig utgivare: Olle Bjurström Chefsredaktör: Gunnar Trennestam Annonsredaktör: Björn Wizén Redigering: Gunilla Sjölin Tryck: Snabba Tryck, Visby		
Omslagsbilden: En vintrig vy över vad som finns kvar av Blåhälls läger. Redaktören efterlyser ljusa minnen och roliga episoder som hände under den tiden som lägret blomstrade.		

CA 7 har ordet

Ekonomin

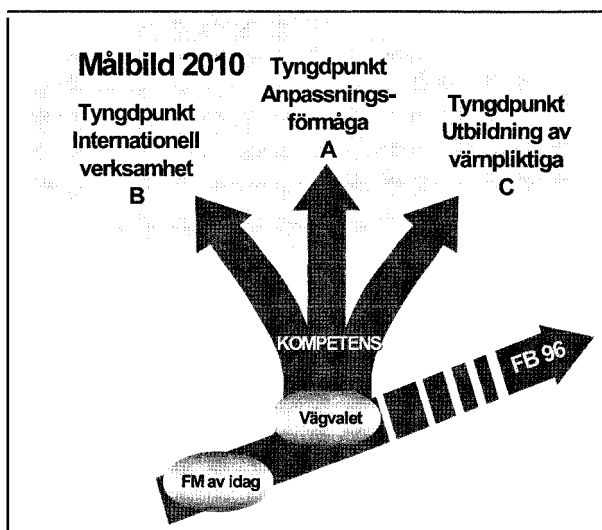
När jag skriver dessa rader lördagen den 14. november har just ÖB för regeringen beskrivit hur verksamhet och materielinköp kommer att se ut om den budgetproposition som lades den 13. oktober går igenom utan att medel tillförs Försvarsmakten. Som Ni väl alla känner till så är ju ÖB och Försvarsdepartementet å ena sidan och Finansdepartementet å den andra sidan oeniga om tolkningen av den nya anslagsförfordningen. I korthet är det på följande sätt. Tidigare erhöll FM materielpengar vid beställning av materiel. För några år sedan ändrades detta så att materiel betalas vid leverans. Denna förändring innebar att FM under 95-96 inlevererade c:a 14 Mdr kronor till statsmakten för den materiel som var planerad att beställas och betalas under dessa år. Samma materiel är nu under leverans och skall således enligt den nya förfordningen betalas först nu. När förändringen infördes hade ÖB inget emot detta under förutsättning av att FM inte skulle förlora några pengar. Finansdepartementet gör således nu en annan tolkning. Visst kan det synas märkligt att inte ett entydigt avtal upprättas i en så för FM vital fråga. ÖB är i den här frågan både bestämd och upprörd och känner sig ohederligt behandlad från finansens. ÖB meddelade också igår, att om inte regeringen tog sitt ansvar, måste väl närmast vara statsministern då försvars- och finansministern inte kommer överens och tillskjuter rättmätiga och erforderliga pengar, var det för honom ett alternativ att avgå.

Exempel på konsekvenser om dessa medel inte tillförs:

- Stopp för alla materielbeställningar
- Inga utvecklingspengar för nytt artilleri, vilket just nu är den mest prioriterade frågan vad gäller materielplanering för vår nye Generalinspektör för armén Paul Degerlund
- Ingen LvRb 23/Bamse
- Inga nya IT-system
- Värnpliktsfritt år, där inkallelserna minimeras till 5000 värnpliktiga

Om detta genomförs så vet vi med säkerhet att den svenska försvarsindustrin dör lite fortare.

Dessutom är beväpningen till JAS ännu inte finansierad vilket kan synas märkligt med alla dessa JAS-miljarder i materielplanen fram till 2006. Nog är det väl lite skämsigt, men inte så ovanligt kanske, att se en fantastisk flygande maskin för sig och beväpningen för sig. Vi vet ju alla att det är bra om jätten kommer med i degen. Vidare föreligger det ju en brist på robotmotmedel i de svenska flygplanen vilket gör att de inte accepteras för exempelvis internationella insatser, d v s interoperabiliteten är begränsad. Det här var kanske lite elakt men tveklöst är det väl så att Flygvapnet drar oerhörda materielpengar och får en elitmässig materielpark just som vi med ominriktningsarbetet som pågår är på väg att släppa tanken om invasionsförsvar. I gengäld får armén blöda.

Ominriktningen

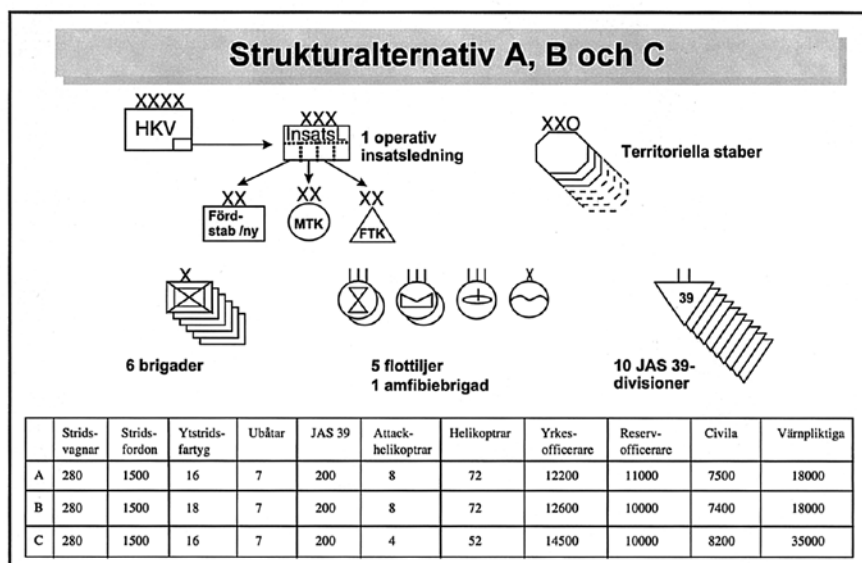
FB -96 som skulle sträcka sig till 01 innehöll också en kontrollstation -98 som nu blir -99. Denna kontrollstation skulle initiera en granskning huruvida vi kunde hålla fast vid FB -96 med hänsyn till omvärldsläge m m eller om det fanns anledning att vidta åtgärder. Här har ÖB tagit initiativet och begärt och fått i uppdrag att redovisa förslag på ominriktningen av FM. ÖB skulle säkert gärna se ett FB tidigare än 01.

ÖB förslag som inlämnades den 12. oktober innebär att invasionsförsvaret lämnas och vi går mot en kompetensutvecklingsarmé, och dito FM. Detta innebär att vi ställer äldre materiel, utbildar på den modernaste materielen oavsett vad som ingår i krigsorganisationen, materiel köps i små serier för grundutbildningens behov och vi förlitar oss på att tid få sådana signaler att vi kan skaffa

erforderlig materiel om omvärldsläget så kräver. Självfallet skall ökade internationella insatser bidra till ett ökat förtroende stater emellan som i sin tur bidrar till en ökad statistik.

ÖB redovisade tre strukturer:

A, som är inriktad mot ett anpassningsförsvaret, B, som är inriktad mot internationella insatser samt C med inriktning mot värnpliktsvolym. Alla alternativen innehåller 17 000 fältvpl, alt C dessutom 18 000 3-månadersvpl. Materiellt innehåll framgår av bild.

Artilleriet

Arméns truppslag har inte längre några Inspektörer som driver sin funktion. Det samlade ansvaret finns nu hos tidigare nämnde Generalinspektören, och i hans Armécentrum finns numera en artillerisektion. Målbilden för det svenska artilleriet är på kort sikt att alla artilleriförband utbildar på det autonoma systemet haub 77 B.

Framtiden enl Högkvarteret, politikerna kan ju ha en annan uppfattning, innebär inköp av enstaka "demonstratörer" av exempelvis typ Pzh 2000 och MLRS och en bit in på 2000-talet inköp av några bat resp komp av dessa typer. Självfallet måste dom system som skaffas ha högsta modernitet vilket bl a innebär förmåga att skjuta mot rörligt mål. Personligen ifrågasätter jag utvecklingspotentialen i Pzh 2000 jämfört med BO-FORS koncept APS07.

77 AD då? I liggande planering inga pengar efter -99, och blir det inga 77 AD då blir det heller inga svensk-tillverkad APS 07. Men som jag antydde ovan, politikerna kan naturligtvis ha en annan uppfattning om hur detta ska gå till. Oavsett alternativ så krävs tillförsel av pengar, rättmätiga pengar.

Vårt kära A 7 då?

Vi märker tydligt av nedläggning av A 1 och A 4. Allt större insatser krävs av oss för att föra artilleriets fana även på fastlandet, stimulerande och krävande. I motsats till allt det elände jag skrivit om tidigare så var det oss en stor glädje när 6 haub 77 B körde av ms/VISBY klockan 0600 den 3. juli. Efter lite stök med Högvarteret stod det efter ett slutligt möte i Stockholm den 15. september klart, att vi redan i år också fick starta inte bara befäls- utan också grundutbildning på 77B-systemet. Jag ser med spänning fram mot första salvan med basflödesammunition, 28 km, när Gotland 1999 får en ny artillerihistorisk plats.

Vi har också i månadsskiftet september - oktober arrangerat FM i Patrull, med FJS som segrare, på ett mycket uppskattat, ja faktiskt succéartat sätt. Tack än en gång alla goda medarbetare!

I kompetensutvecklingens tecken kommer vi i samband med årets slutövning att kalla in många av våra reservofficerare, kaderorganisera regementsstaben och tre haubitsbataljonsstabers samt låta vardera en 77 B markera dom sex batterierna och på det sättet genomföra en funktionsövning under en vecka, med ett par dagars avslutande skjutning.

Vi deltar också i Fördelningsunderstödsövningen på Trängslet veckorna 921-922 med en tvåpjäskaderbataljoner bestående av januariinryckta KB-vpl, FOHS-elever samt våra yrkesofficerare. Visst finns det glädjeämnen!

Kamratföreningen

Träningsmöte avhölls vecka 846. Föredrag hölls av mj Göran Karlsson och kn Mats Runander och det om sina erfarenheter från tjänstgöringen i Makedonien. Vid mötet avtackades sekreterare Svenerik Johansson och kassören Rolf Hansson av vice ordförande Rolf Larsson som ledde mötet. Den 19 nov hölls det vanliga höstsamkvämet med fastlandsavdelningen. Denna gång på Långa Raden på Skeppsholmen och med generalerna Lahti och Gard i spetsen. Inför våren -99 kastar vi våra blickar mot Värmland med Svante Ståhl i tankarna. Svante har sedan vårt 60-årsjubileum ett erbjudande att ta emot oss och guida oss i och på BOFORS med omgivningar som exempelvis VILLINGSBERG. Vem vill inte uppleva en nostalgitripp och efterföljande kväll i Villingsberg?! Vi siktar just nu på 8 - 9 maj.

Efter en allvarstygnd och kanske lite eländesinriktad inledning kan vi gemensamt se fram emot att -99 har en rad positiva händelser att se fram emot. Till dess, kära **GOTLANDSARTILLERISTER!**

**GOD JUL
och
GOTT NYTT ÅR**

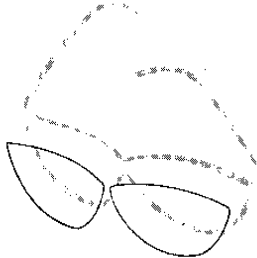
FHS I ÖSTERSUND

Här kommer en liten vinterhälsning från nordligare breddgrader.

Jag K-G Johansson har detta år 98/99 fått den stora förmånen att genomföra en kompetenshöjande utbildning vid Försvarshögskolan i Östersund. Jag genomför kursen Man/Log tillsammans med 18 kolleger från Ystad i söder till Boden i norr samt en gotlänning från KA 3 (vi har redan hunnit med att genomföra en gotlandsafton med sedvanliga tillbehör).

Vad är då detta för utbildning? Denna skola är den gamla Förvaltningsskolan och kursen är den som man förut blev intendent genom att gå. Denna utbildning har omarbetats till viss del och under hösten har vi läst många för mig nya ämnen bland annat företagsekonomi och juridik vid Mitthögskolan i Östersund. Detta har varit mycket stimulerande men har också krävt en viss studieinsats. Under våren präglas utbildning av studiebesök samt praktiktjänst bl a vid de olika Underhållsregementena runt om i landet.

Efter avslutad utbildning är det tänkt att jag skall börja tjänstgöra vid Underhållsgrupp Gotland men kommer naturligtvis fortfarande att bära A 7:s färger.

SYNSAM ÄR DEN
LEDANDE OPTIKER-
KEDJAN DÄR MED-
LEMMARNA VÄLJS
IN EFTER STRÄNGA
KVALITETSKRAV PÅ
SERVICE OCH KUNNANDE

Båge och!

Hos oss får du alltid ett glasklart besked om priset.
De priser som du ser på våra bågar är inkl. slipade glas.
Ett pris. Både båge och glas.

Paket priser
Hos Synsam!

Leg. optiker

Bo Johansson
Irene Sandver
Peter Johansson

GLASÖGONHUSET **SYNSAM**
Innehavare Bo Johansson

☎ **0498-21 18 79**
Telefax 0498-27 11 11
Adelsgatan 1 VISBY

Visby Återvinning AB

Österbyväg 23

Box 1051, 621 21 Visby

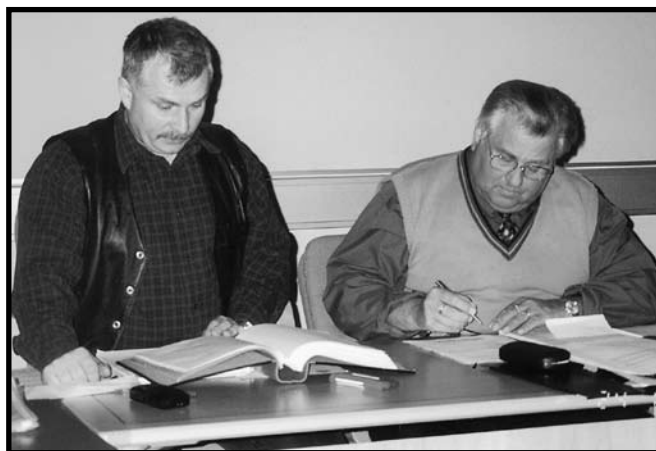
Tel 0498-21 40 88, 21 50 88

Telefax 0498-21 31 88

Störst på Gotland inom återvinning av järn- o. metalls-krot, blybatterier
Brett sortiment av handelsjärn, ex.vis stångstål, balk, plåt, rör, armering.
Försäljning av gas och gasol.

Hjärtligt välkomna in på ett besök!

Föreningsmöte i kamratföreningen

*Kvällens ordförande Rolf Larsson med
bisittare Mats Runander*

Trots rådande kyla och halka så mötte c:a 25-talet A 7-kamrater upp till årets sista föreningsmöte som hölls i Hörsalen i DSA-huset AVAR. Eftersom vår ordförande var indisponibel denna kväll p g a sjukdom så leddes mötet av vice ordföranden Rolf Larsson. Rolf såg för övrigt ut som "hälsan själv" efter en vistelse någonstans på betydligt varmare (och soligare) breddgrader. Vid ordförandens sida satt för första gången

*F d sekreteraren
Svenerik Johans-
son avtackades av
Rolf Larsson
(t v)*

*...liksom f d kas-
sören Rolf Hans-
son (t h)*

vår nye sekreterare Mats Runander, som nu efter sin tjänstgöring i Makedonien har axlat Svenerik Johanssons gamla uppgift.

Efter att Rolf Hälsat alla välkomna så fick kassören Sune Ronqvist företräde på dagordningen eftersom han var tvungen att avvika för att kunna lösa andra åtaganden. Föreningens löpande ekonomi är bl a beroende på medlemsavgifterna, så kassören vädjade om hjälp med att värva nya medlemmar. Vidare redovisade han kostnaderna för Gotlandsartilleristen, som utan tvekan är den största kostnaden som drabbar föreningen två gånger per år. Trots att nuvarande annonsering i tidningen bidrar till en stor del av tidningens finansiering, så behövs hjälp med att finna ytterligare annonsörer för att tidningen skall kunna överleva i nuvarande form och med två utgåvor per år. Som punkt nummer två för kvällen lästes föregående mötes protokoll upp och godkändes efter "en smärre justering" som undertecknad i egenskap av protokolljusterare tar på mig. Kvällens ordförande orienterade därefter om museiföreningen vid MKG.

Fortsättning på sidan 9

Det som nämndes var organisation, arbetsuppgifter samt föreningens syfte. Om detta finns att läsa om på annan plats här i denna tidning. Mötet beslutade, på Rolfs uppmaning, att ge styrelsen i uppgift att bestämma vilken symbolisk summa A 7 Kamratförening skall ställa upp med som stöd åt museiföreningen.

Det handlar om en till två kronor per medlem och liknande beslut kommer att tas i MKG:s andra kamratföreningar. Efter övriga frågor var det så sekreterarens tur att berätta om och visa bilder från sin tidigare FN-mission. En mycket intressant genomgång med

många personliga reflektioner!

I hörsalen avrundades föreningsmötet med att avgående sekreteraren Svenerik Johansson och avgående kassören Rolf Hansson avtackades med blommor och med Hedersartilleristen.

Några ärtor och punsch efter mötet blev det inte eftersom mötet genomfördes på en tisdag och då passade det bättre med pytt i panna, öl och...

Gunnar Trennestam

Att överraska genom vilseledning

Lokal överlägsenhet är något som vi i varje strid skall eftersträva, det vet vi, och ett sätt att uppnå det med är överraskning. Hur skall vi då kunna överraska fienden? Ett svar på den frågan är genom vilseledning. Jag skall nu, i ett annorlunda perspektiv, redogöra för hur vi med dagens arméförband kan överraska fienden genom vilseledning. AR 2 ger mig definitionen på vilseledning, den lyder enligt följande: Vilseledning är en planerad och från vår sida aktiv verksamhet för att uppnå ett visst syfte. Vilseledning innebär att lura fiendens chefer och underrättelsemedel eller andra sensorer.

Jag kommer att avgränsa mina åtgärder, till en brigad som är förstärkt av ett artilleriregemente samt en televapenkompani, för att göra det hela konkret och realistiskt.

Det är morgon, klockan visar strax efter fem, jag blev nyss väckt av eldposten precis som det skall vara. För ett ögonblick så trodde jag att jag var på krigsförbandsövning men så mindes jag, vi var i krig. Ryssland hade förklarat oss i krig, det finns säkert motiv för detta, men det verkar mest vara i desperation. Desperation eller inte så var det i alla fall synnerligen konkret. USA och NATO har inte uttalat huruvida de avser att hjälpa oss, givetvis har de fördömt Ryssland, eller inte. Det har varit spänt läge några veckor vilket lett till P-mob, så nu ligger jag här i min sovsäck och funderar. Vad skall vi göra för att, om ryssen kommer, kunna kasta tillbaks honom i havet. Jag minns då alldeles tydligt något från en av de militära skolor jag passerat, för att nå avgörande eftersträvas lokal överlägsenhet. Hur skall jag med min brigad och lite artilleri kunna bli överlägsna? Visst, jag har en brigad med flera kompanier som varit i utlandstjänst och tre bataljoner har nyligen genomfört KFÖ med hyfsat resultat, men det räcker inte. Här kommer det att behövas list, på något vis så måste jag få min opponent att tro att vi finns där vi inte är och tvärtom. Jag måste helst enkelt vilseleda honom för att genom överraskning bli lokalt överlägsen och på så vis "äta" upp honom bit för bit.

Genast så fick jag massor av idéer om hur vi kan få "Ivan" att genomföra anfall mot förband som inte finns, utföra ABEK mot stuprör och fälla sina bomblaster över presseningar och annat av ringa värde. Mitt i min iver att lista alla upptänkliga möjligheter att vilseleda så slog det mig att det kanske finns några i förbandet som är verkliga proffs på det här med vilseledning. Innan jag fortsatte att lista åtgärder för mig själv så beslöt jag att samla staben till ordergivning. Ordern var enkel, gör en handlingsplan/åtgärdslista över de vilseledande verksamheter vi kan använda oss av i händelse av att vi skulle hamna i strid. För de av er som inte minns vad vilseledning är kan jag rekommendera AR 2 sidan 45-46. Detta skall vara klart till kvällens stabsorientering. Nöjd med tillvaron, trots ryssens krigsförklaring, tog jag en kopp rykande kaffe.

Jag gav upl-1 order att göra sig marschfärdiga för att genomföra så kallat chefsbesök under tiden staben var sysselsatta med sin uppgift. Jag började med att besöka de enheter som jag fått mig tilldelade, det vill säga televapen och artilleriregementet, de skulle säkert kunna bistå med massor av vilseledande manövrar. Det visade sig vara ett klokt beslut, chefen televapen redogjorde för hur han kunde få "Ivan" att tro sig veta vart och när svensken skulle slå till. Det som behövdes var dock lite fräscha signaleringar både inom brigaden och inom artilleriet samt samverkan där emellan. Han sa sig också kunna härma "Ivans" egna förband och kanske kunna få honom till att ge felaktiga ordrar. Självklart skulle jag också få veta läget på min opponent samt kvalificerade gissningar om vilket förband det är. Nöjd med detta antecknade jag att vi skulle köra igång en kaderövning för att få tillgång till den typ av signalering som efterfrågades. Vidare till artilleristerna som då jag anlände höll på med funktionskontroll som bäst. Stabschefen mötte mig och förklarade att hans chef var och besökte sina bataljoner. Stabschefen, som för övrigt gick Karlberg samtligt som jag, tyckte att det var en utmärkt metod att öva ihop systemen och samtidigt få denna bonuseffekt.

Han tillade att inför den kommande striden så kunde regementet förutom att bygga skenmål så kunde man lösgöra ett kompani för, som han sade, vilseledande skjutningar. Det innebar att gruppera ett kompani på fel plats och öppna eld mot "Ivan" för att på så vis engagera hans styrkor till en för oss gynnsam terräng. I och för sig en risktagning men i vilket fall som helst så skall det landa granater hos "Ivan" och det är precis som det ska. Stabschefen var även beredd på att efter intagen gruppering låta pjäsbilar samt reservpersonalen åka och skengruppera i någon annan riktning, om den rörelsen inte hindrade brigadens utgångsgruppering. Jag tackade för mig och fortsatte till mina egna enheter. Jag började med ingenjörerna, de hade massor av idéer. Det var skenbroar, skenmineringar, nya vägar/stråk, maskera hela vägsträckor, gräva stridsställningar, där saknades inte fantasi det var uppenbart. Även de tyckte att det gick att få ut stor vilseledningseffekt med indirekt eld på fel ställe om vi kompletterade med några skenmineringar. Dessutom så föreslog han att vi skulle vänta med att lägga de skarpa broarna till i sista sekunden, där var jag inte helt överens med honom, men han övertygade mig att de eventuella broar jag behöver kommer att läggas fortare än jag hinner säga flaska.

Jag hoppade in i pbv'n och fortsatte till mina hårda bataljoner. Jag möttes av sammanbitna soldater som visste att de stod inför den kaotiska verklighet som kallas krig, trots detta var det idel glada miner och personalläget var bättre än det någonsin varit på någon KFÖ tidigare. Det verkade som om svensken vaknat till ordentligt. Återigen haglade idéerna över mig men den som var ny var den chefen Ludvig kom med. Vi struntar i reglementet och anfaller front mot "Ivan"! Kunde det verkligen gå? Jag funderade länge, det var ju en helt tokig idé. Jag vägrade djärvheten mot vansinnet men kunde inte riktigt smälta det hela, i allafall inte än. Vidare till underhållsgrabbarna, de hade några vilda idéer men då de var på gränsen till folkrättsbrott redovisar jag dem inte. Däremot så kom mekarna med en bra idé, fixa ett antal bilar fästa en plåt samt ett stuprör motsvarande och på så vis kunna uppträda med mekförband på fel ställe. Det var så bra så de fick omedelbart uppgiften att "tillverka en bataljon". Åter i vagnen så sprakade det till på radion, det var stabschefen, han sade till mig att lyssna på riksradiion. Ryssland hade påbörjat luftlandsättning på Gotland, nu var det allvar, därför återvände jag till stabsplatsen för att kunna följa upp läget i stort på ett bättre sätt. På väg tillbaka så skänkte jag mina bröder på Gotland en tanke och hoppades att de skulle kunna nå lokal överlägsenhet där ute på "kobben". Åter på stabsplatsen så kom det fler intressanta nyheter.

Det var inte alls krig med Ryssland, det var ett gigantiskt försök av våra baltiska grannar att förmå NATO att rensa "Ivan" från jordytan. Det hela uppdagades då några fångar togs på Gotland och dessa soldater

Fortsättning sidan 11

trodde de var med i en PfP övning. Snacka om vilseledande manöver!. Självklart var det skönt att veta att "kriget" tog slut utan att det hann börja men på ett lite underligt vis så hade det varit intressant att få veta om våra försök till vilseledande åtgärder hade fått avsedd verkan. Helt klart är dock att den typen av manövrar är något som bör övas och det innan vi är mobiliserade. Nog med funderingar, nu har jag en brigad som skall förrådsställas och det är ingen enkel övning

Roland Strömbeck

Hämtande av Bertil

Onsdagen 07-01 åkte befäl från A 7 upp till Östersundsområdet för att hämta 77:orna. Denna dag gick åt till transport från Frösö flygplats till Ånge, ett litet samhälle runt en järnvägsknut, där vi skulle sova. Vidare åkte vi till mobförråden för att göra pjäsekipagen klara för den långa marschen. Vid förråden mötte personal från Fordonsmtrlförrådet ledda utav "Kricka" från Mobförråd upp. De hade kommit dagen innan och gjort en grundliga tillsyn före körning. Fk Wang hade följt med för att understödja vid eventuella behov. Trots den grundliga tillsynen var behovet av luftpåfyllning stort, tankade gjorde vi också.

Vi startade i ottan och utan större missöden kom vi till Uppsala där vi tog en längre rast, i syfte att Stockholmstrafiken skulle lugna sig. Efter ett besök på IKEA och en trevlig middag med kurskamrater från S 1/Fo 47 så fortsatte vi till Nynäshamn, fk Högfors tog tåten som den Stockholmskis han sade sig vara. Med gott om tid för lastning ankom vi Nynäshamn. Vid lastningen körde en buss in i ett eldrör, framrutan åt skogen

och båtpersonalen tog inget ansvar. Gubben som ledde bussen gick bara flinande därifrån.

Ett mindre sällskap med överste Bjurström i spetsen mötte upp i Visby hamn, det var en härlig känsla att äntligen kliva ner från 40-bilen. Vi som körde ner A 4/A 9 pjäser var kn Ericson och fänrikarna Carlén, Högfors, Wang, Östling, Ljung och Johansson.

Jag vill passa på att tacka Björn-Christer Olofsson, C Mobfd för att vi absolut inte fick äta på McDonalds. Vill även tacka Högfors för beslutet att åka igenom Stockholm i stället för att nyttja ringvägen.

Max Johansson

Fänriksprovet

98-10-15 samlades sju nervösa fänrikar för att genomföra årets fänriksprov. Deltagarna var Mikael Högfors, Max Johansson, Magnus Ljung, Sofie Fernerud, Andreas Häglund, Johan Östling samt undertecknad, Henrik Carlén (se foto sidan 27). Nytt för i år var att även AT-fänrikarna deltog, föregående år har ju som bekant teknikerna genomfört detta prov som kaptener.

Provet genomfördes som fyra delmoment:

- * **Reglementskunskap** Under ledning av kn Isak Malm. Ett mycket omfattande prov med frågor om i princip allt, från DS-2 till inflytelser i längd.
- * **Sambandstjänst** Kn Isak Malm. Upprättande, förbindelseprov och brytande av Ra 180 på tid. 5 min och 45 sek var den bästa tiden presterat av Häglund.
- * **Fältmättjänst** Kn Sylve Nilsson. Färdighet i parallellställning av fransyskan och ak-tåg provades.
- * **Artilleritjänst** Mj Thurell. Eldledning på Branden. Med hjälp av 1:50 000 karta fastställa oplats och bekämpa tre mål. Kn Carp var okunnig (?) signalist.

Fänriksprovet har aldrig förut genomförts med så många deltagare. Jag tyckte att det var en trevlig och givande tävling med relevanta övningsmoment som påvisar det man bör behärska för att kalla sig artillerist.

Henrik Carlén

Vi värnar om Din ekonomi

Kvalificerad rådgivning inom skatter och redovisning.

Av Revisorsnämnden godkända revisorer.

Från jordbruk till vindkraft.

Vi arbetar över hela Gotland med kontor i Havdhem för södra stridsgruppen och i Visby för A 7, brigad och luftvärn.

Kapten Nylund med besättning önskar Er välkomna som kunder eller till en pratstund när striden så medger.

Havdhem
0498-48 13 45
Visby
0498-28 40 02

Felstämpling på Armébudkavlen

Jag känner mig skyldig att erkänna mitt fatala misstag en sen augustidag 1998.

Jag gjorde det misstag som jag trodde var omöjligt att det skulle hända mig och som jag under alla år förmanat mina yngre kolleger att vara det allra viktigaste nämligen: ***Glöm inte att kontrollera kodsiffran!***

Vid fjärde kontrollen hände det som inte får hända, i min trettioandra Armébudkavle för A 7 - felstämpling.

Jag skäms och är oerhört besviken på mig själv för det inträffade. En tröst i bedrövelsen är att budkavlen ändrar namn till Försvarsmaktsmästerskap nästa år och därmed slipper troligen A 7 den degradering som annars blivit fallet av fadäsen eftersom alla förband, oavsett försvarsgren, tävlar i samma klass 1999.

Jag hoppas nu att A 7 skall prestera något alldeles extra nästa år med våra nya fänrikar, Peter Falk och Greger Westerlund i spetsen. 1998 år tävling var i övrigt ett trevligt arrangemang i Norrtälje med många nya idéer som innebar att en sträcka var ren stadsorientering och min egen var kortdistansorientering med 21 kontroller på 5 kilometer vilket är nya inslag som kommer allt mera.

Laget gjordes annars en förväntad insats som innebar att vi kom i mål på en 16 placering (vi fullföljde, men ströks i efterhand, p g a felstämplingen) efter en något knackig inledning. Tomas Sundström inledde och växlade som

22 lag. Per Mattsson övertog och förde upp laget till 13 plats efter en mycket fin löpning i mörker. Max Magnusson fick trots att han passerat 40 springa långa natten och tappade till en 17 placering.

Debutanten Mattias Bendt sprang stadsorientering och visade att träningen givit avsett resultat men trots det skickade han ut mig som 20:e lag.

Jag övertog budkavlen och om inte jag varit 40 meter fel på kontroll 4, endast 80 meter från kontroll 3, så hade placeringen vid växling varit 18. Göran Gustafsson, ovetande om felstämplingen, avslutade starkt och förde in A 7 på en 16 placering till målet.

Nu är detta gjort och jag hoppas på fortsatta framgångar för A 7 i denna så anrika och för mig och många andra så behjärtansvärda tävling.

Lycka till grabbar!

Anders Nilsson

 INTERSPORT®
Shops for Winners

Carlswärds kompani, ett kompani i tiden!

Vi tillhör 23:e ett härligt kompani.... Är en öppningsfras som känns helt rätt. Årets inryckning blev av besparingskrav i och för sig något uppskjuten men sen har det varit full fart på verksamheten. I år har vi på A 7 provat något nygammalt med sommarkompani, det vill säga att alla som ryckte in i juni kom till oss på Carlswärds kompani. Knappt hade det hänt så åkte en tapper skara till fastlandet med en väl definierad uppgift. Hämta sex stycken haub 77B! Äntligen har det hänt, vi på Gotland tillåts att ha det modernaste som finns i Sverige, eller? Kompaniet blev utbildade att gå högvakt (jag hade semester) och genomförde den på ett bra sätt. Nu var det dags för pjäsdiskussioner, ryktet om 77B hade landat vid fel skrivbord i huvudstaden. Skulle vi trots att pjäserna stod på Gotland nu inte få använda dem? Inte tid för sådana funderingar, det var hög tid att genomföra årets största övning i riket - Nordic Peace. Den som inte vet något om vad Nordic Peace var för något, tveka inte utan ring mig så berättar jag. Då jag hade förmånen att vara en av sex chief instructors var det lätt att välja befäl och soldater till den mängd uppgifter som denna övning innebar. Vårt huvudansvar var att ta hand om det Danska kompani som historien till trots återigen vågade trampa vår jord. Deras uppgift var att bevaka parterna i terrängen runt Torsburgen. Detta gjorde de från två observationsplatser och två kontrollpunkter samt genom patrullering. Vår uppgift var att hålla dem sysselsatta och framförallt sätta press på deras chefer. Min uppfattning är att det lyckades alldeles lysande. Härmed vill jag tacka alla inblandade såväl soldater, hemvärn och officerare för väl genomförda insatser.

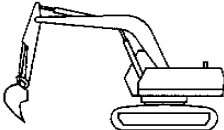
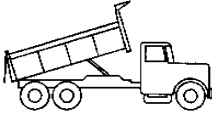
Nordic Peace var över, nåja nästan. Några fick hjälpa till att bryta den makalösa staben i Exercishuset. Nu var det åter dags att tänka på pjäser igen. Med gott stöd av en för oss välkänd chef så ordnade det sig med motiveringar och annat till att vi skulle få använda pjäserna och inte bara se på dem.

Har nu kommit till vecka 845 och det är tid att fältorganisera, vilket innebär att en hel del soldater tyvärr måste lämna kompaniet samtidigt som några lyckligt lottade får förmånen att komma upp till oss på Carlswärds kompani.

Det som nu står för dörren, förutom Julen, är den utmaning vi har att visa resten av Sverige att vi minsann även klarar det hypermoderna pjässystemet H 77B.

Med dessa ord tackar jag för ordet och önskar oss på kompaniet lycka till och till övriga säger jag, välkomna på ett besök.

Roland Strömbeck
Chef Carlswärds kompani

Allt i branschen!

**Tillhandahåller
grus och
sorterad matjord**

**Utför
grävmaskins-
arbeten**

Granvägen 7 620 34 Lärbro
0498-22 54 31 och 22 56 31

FOK -98

Fr v: Emil Dahlström, Martin Abrahamsson, Andreas Söderkvist, Johan Sonesson (OHS 1)

Vi, de blivande A 7-officerarna, har fått det trevliga nöjet att få skriva några rader om vår tid på FOK. Det var med stor förväntan vi äntrade A 7 igen efter att ha varit lediga två veckor efter muck. Äntligen skulle det dra igång. Vi skulle ta det första steget på en väldigt lång väg. Programmet var packat och de inledande tre veckorna bestod i huvudsak av motortjänst. Därefter delades vi upp på två täter, där eldledarna fick nöjet att lära känna fransyskan lite närmare, medan pjäserna fick lära känna lottorna under två veckors trupp utbildning. Därefter fortskred det med specialtjänst som varvades med praktik på 23. kompaniet, den nya omgången tio-månaders soldater skulle tas om hand. Utöver detta har vi även fått utbildning på haubits 77A. Vi har även haft ett flertal föreläsningar med både nationella och internationella människor. Kort sagt har utbildningen på FOK varit bred. Till sist vill vi rikta ett stort tack till Chefen A 7 med befälskår för att ni visar ett stort förtroende för oss. Den sista raden går till C FOK, kn Lindvall, som har lagt ner ett stort arbete för att vi skulle få den grund som förhoppningsvis är ett försprång på OHS.

På återseende/FOK

FOK -98

Fk Johan Sonesson	Reservofficer
Fk Martin Abrahamson	Yrkesofficer
Fk Emil Dahlström	Yrkesofficer
Fk Lisa Sunniger	Teknisk officer
Fk Erik Thor	Reservofficer
Fk Andreas Söderkvist	Yrkesofficer

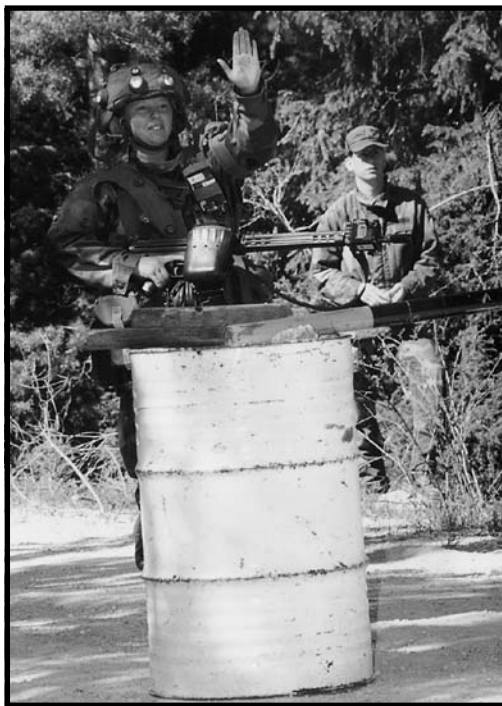

Lisa Sunniger, ATS Östersund

Semper Foods

ETT FÖRETAG I ARLAGRUPPEN

LOTTASKOLAN 1998

Bevakningslotta Linda Johansson som infarts-post under överinseende av lt Håkansson

Enligt Försvarmaktsplan 97 så skall det till år 2001 utbildas 150 lottor i bevakningstjänst. Hösten 97 fick A 7 i uppdrag att under tio veckor, april-juni 98, utbilda 20 till 30 bevakningslottor. Liknande kurser hade tidigare genomförts på MekB 18 och MekB 10. NB 5 hade också fått uppgiften tidigare, men då hade deltagarantalet varit för lågt så kursen hade ställts in. Nu blev det A 7 tur. Kursen skulle genomföras om det var åtta eller fler. Vem skulle vara chef? Vilka befäl skulle jobba där? Efter en blåsig bataljonsplanering på Stora Karlsö fanns två frivilliga, kn S Nilsson och M Kaip.

Den första mars fick undertecknad åka till pliktverket i Stockholm för att vara med på mönstring och informera om kommande kurs, vilket senare framkom som nyttigt. Antalet sökande var nu 18 stycken. Efter mönstringen var 16 kvar.

När jag kom hem från mönstringen var det dags att jaga instruktörer. Flera hade varit uppsatta att tjänstgöra men hade i sista stund fått annan uppgift. När jag frågade en del så slingrade de sig så mycket som möjligt. Det slutade med att vi fick kommandera någon. Vi blev fyra stycken till slut kn S Nilsson, M Kaip, lt P Lernqvist, M Håkansson plus en kvinnlig fänrik från lottorna, Ingrid Freij. Det kan tyckas många befäl på så få elever, men med facit i hand så visade det sig att det var fullt upp: ingen kompaniledning, inga gamla planer att gå efter, vissa befäl skulle på utbildning eller kurs och en hel del besök.

Den 14 april ryckte 16 lottor in till A 7. De flesta hade haft viss utbildning tidigare så inryckningen med materieltjänst m m gick smidigt. Jag tyckte att eftersom det var tjejer så kunde vi låta bli att utbilda i städning, bäddning och att sy. Två saker gick bra men bäddningen fick vi ha en extra genomgång på. Första veckan var mest övrig tjänst, SoldU och exercis. Faktum var att tjejer lärde sig exercis snabbare än vad killar gör, någon hade smygtränat tidigare på en del övningar men överlag var de bättre än killar.

Andra veckan började med att en tjej ville avbryta kursen, hon kände sig inte riktigt motiverad, trodde att hon skulle få problem att hänga med fysiskt. Jaha, tänkte jag en vecka och en bort, hur skulle det sluta? Lyckligtvis blev det ingen mer avgång.

Den första övningen i fält omfattade grunder i förläggning, tillagning av mat i enmanskök och att lära känna varandra i gruppen. En del hade ju varit med om att bo i tält, så de kunde ju tältet. Okey, sa vi, visa att ni kan så kontrollerar befälet efter hand. Det visade sig att det fanns 6 - 8 viljor i varje grupp och inte

gick det speciellt fort heller. Vi lät dem hållas. Efter några timmar var tälten resta. Resten av utbildning i förläggning tog vi hand om. I slutet av övningen märktes det att de hade lärt känna varandra bättre, för nu vågade de knorra lite på varandra.

Resten av kursen genomfördes så att vi var i kasern ena veckan för att vara i fält nästa. Huvuddelen av övningarna planerade vi så att lottorna hade ett objekt att bevaka. Det övades inpasseringskontroll, posttjänst och sjvtjänst. Totalt bodde lottorna elva nätter i fält. Lottorna var utrustade med Ak 4, vilket ställde till problem för de som var korta. Vid mönstringen skulle detta kontrolleras genom att anläggning skulle göras, för att se om de kunde rikta rätt, men så blev inte fallet. Detta innebar att vi var tvugna att kapa kolvarna för tre tjejer. De fick efter utbildningen ta med sig kolvarna hem till resp Hv-område. Att Ak 4 är ett vapen för män märktes, tungt och kraftig rekyl, trots detta var det några som lyckades riktigt bra med skjutningen.

Besök

Det är tur att vi inte har lika många besök vid GU, som lottorna hade. Vi hade tio personer som besökte oss vid olika tillfällen, allt från generaler till assistenter på kansliet. Alla skulle ha samma information vilket tog en hel del tid. Det var ju lite ovant att stå och ha genomgång för två generaler, en överste, en överstelöjtnant och en major.

Vad är då skillnaden på att ha 15 tjejer mot 15 killar? För det första var alla lottor väldigt motiverade för det som skulle göras, det antecknades alltid flitigt på lektionerna, dessutom var kursen bara tio veckor. De sköter sin utrustning och hygien bättre än killar. De var jättebra på att hålla ordning på sina logement och utrustning, det var få prylar som kom bort. De är lite djupare än killar, killar kan skoja mer med varandra utan att någon tar illa upp. Tjejer tror ofta att det ligger djupa tankar och funderingar bakom allt som sägs.

Vi brukade prata om milstolpar under utbildningen, det var soldatprov, hangranatskastning, inpasseringskontroll på Visborgsslätt, larmövning, nattorientering m m. För oss befäl som jobbade på Lottaskolan var hela kursen en milstolpe som vi kommer att minnas länge. Det var en rolig och i vissa fall arbetsam tid. Det lär vara lättare att få befäl till nästa kurs som skall genomföras våren 1999, även den på A 7.

Till sist, dags att byta ut en del uttryck som Riktkarl, Enmanskök och Förtroendeman?

Kurschefen visar en kapad Ak 4 för fr v: Mj N-F Eriksson, Rikshemvärnschefen Alf Sandqvist och CMKG

Sylve Nilsson/Kurschef

A 7's Högvakt - en blöt historia

Ur patrullchefens synvinkel

Skrivet av: Krp Johan Axelsson, Augusti 1998

Högvakten genom förs varje år under första hälften av augusti i A 7 's regi. Det är då ett drygt hundratal värnpliktiga gotlandsartillerister, i två vaktlag, med ett tiotal befäl åker upp till Stockholm för att under ett par dygn vakta det Kungliga slottet. A 7 har ju äran att göra högvakten under Vattenfestivalen då det råder högtryck runt omkring slottet. Det är påfrestande men det är sannerligen en upplevelse. Det hela började i sista veckan av juli då majoriteten av 21. och 23. kompaniet ställde upp på kaserngården för att delas upp i två vaktlag. Med tanke på framförallt längd placerades man på vissa ställen i den s k högvaktsformeringen. Efter en hel förmiddag av flyttande och bytande av personer hit och dit var det dags att börja marschera. Jag, som alltså var uttagen till patrullchef, hade inte riktigt förstått vad som skulle ingå i mina uppgifter, men det fick jag snabbt reda på nu. Det var att gå som riktkarl för denna högvaktsformering. Jag kände genast det tunga ansvaret på mina axlar och undrade tyst för mig själv hur i hela världen detta skulle sluta. Men det visade sig snart att det inte var något att oro sig för. Träningen pågick i två veckor från morgon till kväll. Det vi gjorde för att höja vår färdighet var att marschera, göra pågångar och avgångar om och om igen. Ibland under strålende solsken så svetten rann, ibland under hällregn, men hela tiden med A 7's marsch spelande i bakgrunden. Inget ont om denna marsch, det är faktiskt en av de bättre jag hört, men när man själv drömmer, ibland mardrömmar, om den och inte kan få den ur huvudet samtidigt som flertalet ur högvaktsstyrkan visslar på den för jämnar, ja då har det gått lite för långt. Träningen gav resultat och vi blev bättre. Tre dagar innan mitt vaktlags första pågång lämnade vi Gotland för att bosätta oss i Almnäs, fem mil utanför Stockholm. Här fortsatte vi träningen och den stora dagen närmade sig. Klockan är halv tolv. Solen skiner men det är inte för varmt. Knappt femtio värnpliktiga står bakom "bajamajorna" vid Armémuseum. Jag känner mig väldigt nervös och med tanke på toalettkön så är jag inte ensam. Ordet föregångsman passerar förbi i hjärnan och jag försöker se lite mer lugn och sansad ut men det kan jag glömma, nervositeten är påtaglig. Kort därefter marscherar vi iväg med Lunds Hemvärns musikkår framför oss. Konstigt nog släpper nervositeten och byter plats med en känsla av stolthet. Efter en knapp halvtimmes marscherande, som känns som fem minuter, svänger vi in på yttre borggården. Det går ilningar genom kroppen när jag ser allt folk som samlats. Det filmas och det fotas under vaktavlösningen. Jag undrar hur många meter film vi fått vara med på, men det gör inget, det är ju lite smickrande. Efter det att mitt "bidrag" till vaktavlösningen är avslutad, går jag så snabbt jag kan till patrullexpeditionen, för att lösa av den gamle patrullchefen ur Lv 6. Han är stressad, irriterad och trött kille som snabbt går igenom hur allting fungerar och pyser sedan ut genom dörren. Jaha tänker jag, då var det dags. Jag väntar in mitt manskap, går sedan igenom hur det fungerar på expeditionen, med tanke på radio, larmtablåer, scheman när saker och ting ska göras o s v. På eftermiddagen händer inte mycket. Det tog ett tag att få allting att flyta, men nu rullar allting på ganska bra. Vatten, som ska ut till posterna och batteribyte är vanligt förekommande inslag. Men detta är bara lugnet före stormen.

Som jag redan nämnt var Vattenfestivalen i full gång vilken, som namnet antyder, är en blöt tillställning. Det dricks alltså en hel del, dock inte vatten utan alkohol. Framåt nio halvtio på kvällen var det dags för ett antal festivalbesökare att tömma blåsan på det Kungliga slottets fasad. Patrullen som satt på expeditionen fick ett radioanrop från en post som anmälde pissare vid Storkyrkan. Jag med två medföljare satte iväg i full karriär. När vi anlände såg vi tre skapligt berusade festivalbesökare, varav en kissande, stå vid Storkyrkans fasad. Jag tog fram min myndigaste stämma och förklarade bestät för killarna att den som just uträttat sina behov måste skura upp eller böta. Den skyldige följde snällt med och hämtade hink och skursvabb. Jag tror inte jag har sett en människa skämmas så mycket som han gjorde den kvällen. Två gapskrattande kompisar ringde runt till alla sina vänner och berättade om händelsen. Flertalet förbipasserande turister var tvungna att föreviga det hela. Den nödige killen kommer nog sent att glömma det som

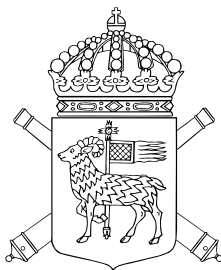
hände. Men det skulle bli värre. Framåt kvällen blev jag tvungen att sätta ut s k extraposter runt de delar av slottet som gränsar till festivalområdet. Manskapet till dessa fick jag plocka ut bland de poster som nyss hade gått av sitt pass. Jag kände mig alltid lika elak och grym när jag kläckte nyheten att de skulle stå ett pass extra. Men ”det gäller ju bara ett dygn så bit ihop” var ramsan som man fick peppa dem med. För egen del tyckte jag att det var ganska kul att stå vid festivalområdet på Skeppsbron. Där hände det något hela tiden samtidigt som man såg glada, kanske lite ”överförfriskade” människor. Men framåt midnatt fick vi alltför påhälsningar av överförfriskade festivalbesökare och vi fick börja jobba ännu mer. Det var uttryckningar hela tiden samtidigt som de extra posterna hade ett idogt jobb. Patrullen var på löpande fot hela tiden under timmen efter midnatt. Rapporteringarna haglade över radion. Även fast vi avvisade mängder med folk så var det säkert det dubbla som slapp undan. Det är långa utryckningsvägar och samtidigt mycket folk, vilket gör att det tar lång tid att komma fram. Jag har berättat mycket om kisskriget runt Slottet och man undrar ju om detta är det enda som händer här? Nej, naturligtvis inte, men faktum är att detta fenomen är absolut vanligast. Under de två dygn som vi var där hände det ”bara” två slagsmål som polisen snabbt tog hand om.

***Patrullchefsrummet. Vpl Hans Carlsson och Krp Birgitta Lennartsson**
stf patrullchef*

Men det handlar inte om vad man gör på Slottet utan mer om att man är där. Det är en verklig upplevelse, samtidigt en ära, att få åka upp till huvudstaden och vakta det Kungliga slottet. Man kan ju verkligen säga att vi har gjort högvakten på riktigt med tanke på Vattenfestivalen.

Att genomföra högvakten som patrullchef var intressant, ibland väldigt roligt, ibland hur jobbigt som helst. Men skönast var det nog efter ett dygn då den pågående patrullchefen stegade in på expeditionen för att byta av mig.

A 7 finns med överallt

Den 31 oktober var i år en solig och fin höstdag. Mycket folk hade denna dag sökt sig ut till Tofta, var det för att det fina vädret lockade. Ja, det kanske delvis bidrog till det hela men många har ju redan räknat ut att det var dags för öns största idrottsevenemang, GGN.

Naturligtvis måste det ju finnas en representation från A 7 även här i detta "mcsportens Vasalopp" (arrangörens tolkning). Så var naturligtvis fallet även i år och vi som försvarade regementets färger i år var K-G Johansson, Mats Runander och Anders Farinder. Vad kan då få oss att under cirka tre och en halv timme slira runt bland cirka 1800 andra endurofantaster.

GGN är en speciell tävling som inte har sin motsvarighet någon annan plats, den har ett rykte om sig att

vara tuff och smutsig. En del påstår att man kör bara för att man tycker om att bli lerig, det stämmer inte. Man kan åka ett GGN utan att behöva bli indränkt med lera (viss tvätt av kläder efteråt erfordras dock). Ryktet har massmedia lyckats skapa genom att enbart visa sekvenser när förare har kört ned sina cyklar till tanken i något hål. Detta behöver man inte göra, utan man kan alltid komma fram på något annat ställe på banan. Men det viktigaste av allt är nog att man har tränat innan tävlingen så att man har med sig en fungerande hjärna alla varv man åker.

Detta år hade Radio Gotland utrustat Mats Runander med en bandspelare så att han kunde referera sina intryck längs banan, ett avsnitt ur denna inspelning kan avnjutas tisdagen den 10 november i Radio Gotland.

Nu är det bara att börja med träningen till nästa år och jag hoppas av vi kunde vara lite fler A 7:are på startlinjen i klass 8 år 1999.

K-G Johansson

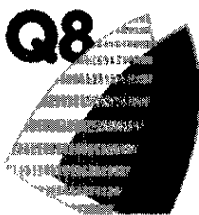
VÄLKOMNA TILL OSS PÅ Q 8

BENSIN—DIESEL

HYRBILAR—HYRSLÄP

ÄVEN ENVÄGSSYSTEM

VERKSTADSARBETEN

DÄCK

**VÄL MÖTT ÖNSKAR
BOSSE & PÄR
MED PERSONAL**

En Gotlandsresa i minnet av Svea artilleri

När Svea artilleri upphörde att finnas till fördelades Regementets traditionsföremål och möbler vida omkring. En del blev kvar i Linköping på Garnisonsmuseet och på Ekoxen, vissa saker återfinns på Skjutskolan i Trängslet, annat i Stockholm på Kungliga Slottet och på Karlberg. Även på Svea Livgarde finns en del som erinrar om vårt Regemente. Till många Sveaartilleristers glädje utsågs Gotlands artilleriregemente till det förband som skulle vårda A 1:s minne. Det är därför naturligt att de mest traditionstyngda föremålen återfinns där. Regementets standar, kyrksilvret, officersskårens matsilver liksom många tavlor förvaras numera på Gotland.

Många av oss medlemmar i Svea artilleriförening, vi regementskamrater utan något regemente, har gått och funderat en del över var Regementets traditionsföremål egentligen tog vägen. Vi blev därför glada när vår ordförande, Curt-Christer Gustafsson, via vår tidning inbjöd till ett tredagarsbesök på A 7. Inte mindre än ett 40-tal Sveaartillerister anmälde sig till resan, vilket verkligen visar att Curt-Christers förslag låg rätt i tiden.

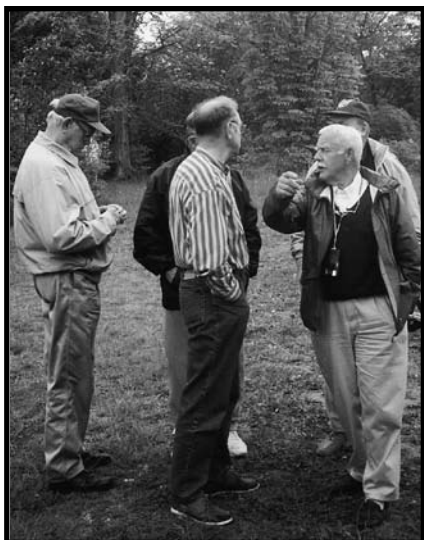
Måndagen den 8 juni på förmiddagen träffades vi resenärer. En del steg på bussen i Linköping andra på Valhallavägen i Stockholm. Det var länge sedan vi sågs! Lever Du fortfarande! Trevligt att träffa! De glada hälsningsorden och de igenkännande leendena gjorde att stämningen från första början var på topp. Vår reseledare, Curt-Christer, tog ett fast grepp om det glada sällskapet. Var vänliga att betala den överenskomna summan för resan. Annars blir det ingen plats på Katamaranen. För säkerhets skull stannades bussen utanför en banomat så att ingen skulle kunna skylla på hål i plånboken. Den mycket blygsamma summan för det digra programmet betalades utan några protester.

Resan över Östersjön med den snabba Katamaranen var en angenäm upplevelse. Något mitt emellan att åka båt och flyga till Visby. Det lugna vädret gjorde att vi icke heller fick känna av några stampningar eller stötar. Framme i Visby mötte Chefen för A 7, Olle Bjurström, tillsammans med vår kommandant för gotlandsdagarna, Bert-Ove Pettersson. Vi kände oss mycket välkomna! Vår f d regementskamrat, den nyblivne A 7: aren Lasse Larsson körde vår buss upp till Visborgsslätt, där hela Gotlands garnison numera finns. Vi in-kvarterades i kasernen Graip, där A 7:s soldater är förlagda. Även om det var ett tag sen, kändes det bekant att bädda sin säng med det blåa filtöverdraget. Många av oss återfick för ett par nätter några av våra gamla luckkompisar.

Välkomstmiddagen hade tillagats av A 7:s officersaspiranter ute på övningsfältet. Vid långbord ute i det gröna i den nedåtgående solens glans avnjöts helstekt fläskfilé. Måltiden avslutades med utsökt pannkaka gjord på ett strutsägg. En minnesvärd välkomstmiddag under Olle Bjurströms värdskap. Kvällen avslutades med angenäm samvaro på MKG-mässen.

Efter tidig revelj, sängbäddning och frukost i soldatmatsalen började tisdagens program med Chefen A 7:s genomgång om regementets historia, nuläge och framtid. En genomgång präglad av framtidstro! Därefter fick vi tillfälle att vandra runt i garnisonens gemensamma kanslihus, där många av A 1:s föremål nu finns. I Chefens rum hänger A 1:s och A 7:s standar sida vid sida. På dörren till Regementssalen kände man igen den gamla skylten Regementssal. Inne i Regementssalen återfann vi både möbler och tavlor som vi väl kände igen. I snart sagt alla utrymmen hittade vi något från vårt Regemente. I mässvåningen har A 7 ett traditionsrum. Där har man samlat många av de A 1:föremål som A 7 nu har ansvaret för. Kyrksilvret och många för oss välkända tavlor återfinns där.

Det är med mycket blandade känslor man vandrar omkring i detta kanslihus. Minnena från tiden både i Rissne och i Linköping blir mycket påtagliga och känns nära. Man fylls av någon sorts nostalgiskt vemod. Samtidigt blir man glad över att de vackra sakerna fortfarande pryder sin plats i tjänsterum och mässlokaler. Olle Bjurström försäkrade att alla som nu arbetade inom garnisonen var mycket glada över detta tillskott av traditionsföremål. Man tyckte att lokalerna vunnit på detta. Som A 1:are har vi alla anledning att vara glada över att Regementets gamla saker tagits om hand så väl. Vi är skyldiga regementsledningen för Gotlands artilleriregemente ett stort tack!

Efter denna traditionsmättade sund fortsatte vi till MKG:s förbandsmuseum, där vi kunde följa försvarets utveckling på Gotland genom århundradena. Rolf Larsson berättade kunnigt om det intressanta museet. Sen bar det ut på Tofta skjutfält. Hilding Nilsson som är uppfödd i trakten långt innan det var ett skjutfält, berättade om fältet - men framförallt om de människor som tidigare bott där. En ovanlig men fängslande beskrivning av ett skjutfält. Vi besökte också Blåhäll, där A 7 tidigare haft ett barackläger under många år. Under andra världskriget användes lägret bland annat till förläggning för den internerade besättningen från det skadade, tyska krigsfartyget Albatross. Lunch serverades åter av A 7:s trevliga officersaspiranter. Denna gång under tak, eftersom regnet hängde i luften.

Eftermiddagen ägnades Visby. Under sakkunnig ledning av guiden Margita Hultin fick vi klart för oss att Visby Navet vid havet verkligen är en unik plats. Av Margitas fängslande beskrivning kunde vi nästa se hur den lilla vikingahamnen förvandlades till en mäktig Hansastad med över tusen hus av sten. Detta under en

period då man på fastlandet nästan enbart använde trä som byggnadsmateriel. Vi fick också en inblick i hur man klarade avloppsproblemen på 1300-talet. Under denna lite ovanliga stadspromenaden hade vi åhörare skärpt uppmärksamhet.

Efter stadspromenaden besökte vi Visby stadsmuseum, Fornsalen. Ett mycket välordnat och intressant museum, där man kunnat tillbringa många timmar. Före middagen hann vi dessutom med ett besök på Gotlands bryggeri, där vi kunde provsmaka ofiltrerat, färsköl. En tveksam smakupplevelse - men där fanns också annat öl.

Kvällen avslutades med stor regementsmiddag på MKG-mässen. Trevliga tal hölls av Regementschefen Olle Bjurström, vår vice ordförande Lasse Larsson och vår ordförande Curt-Christer Gustafsson. De tolkade alla väl våra känslor.

Efter en sådan dag, fylld av upplevelser hade vi alla mycket att tala om. Gotlandsluften, allt vi fått vara med om och den gångna natten på logementet tillsammans med nio kamrater hade dock satt sina spår! En efter en smög vi oss iväg till vår lilla sänghörna för att hämta krafter inför morgondagen.

Onsdagen, vår sista dag, ägnades åt norra Gotland. På väg mot Fårö stannade vi vid Tingstäde fästning som är centralpunkt på norra Gotland. Alla hade vi väl hört

talas om denna fästning, men att det var en så imponerande anläggning hade inte många av oss klart för sig. En central fästning under jord byggd av huggen granit med ett flertal batterier, bland annat fyra stycken 4 cm pjäser samt en division med 7,5 cm pjäser och andra anläggningar för försvaret hade byggts ut före och under första världskriget. Fästningen, Gotlands Verdun kunde bemannas av över 1000 man. Genom flygstridskrafternas utveckling, blev fästningen snart omodern. Under många år har den använts som centralförråd för Gotlands stridskrafter. Vår ciceron på platsen, Per Åke Wallin har under många år varit ansvarig för Tingstädeanläggningen. Han kunde allt om den gamla fästningen och

lotsade oss runt inom fästningsområdet på vägar vi aldrig hade vågat drömma om att köra in en buss på. Inte minst genom Per Åkes berättarkonst blev besöket en upplevelse för gamla krigare.

Färden gick sedan vidare till Svenslägret på Gotlands nordspets, ett vackert beläget FBU-läger, där man dukat upp till lunch för sällskapet. Inför överfarten till Fårö hade kyrkoherden i Garde församling på södra Gotland, regementspastor Bengt Sturevik anslutit. Bengt Sturevik är född på Fårö. En bättre guide kan man inte tänka sig. Han började med att föra oss till Bunge kyrka, där kyrkoherden för bland annat Bunge och Fårö, Agneta Serck underhöll oss med stämningsfull sång. De två kyrkoherdarna berättade också intressant om Gotland och Fårö och de lite speciella människor som bor i dessa trakter. Under rundturen på Fårö fick vi höra mycket om öns speciella natur och också vandra omkring bland raukarna. Det blev bråttom tillbaka till 15-färjan.

På vägen åter mot Visby väntade oss en trevlig överraskning. Vår förnämlige chaufför, den nyblivne kaptenen vid A 7, Lasse Larsson, svängde av från huvudvägen och plötsligt var vi hemma hos familjen Larsson, där Lars och Katharina bjöd på kaffe med dopp. Vi beundrade alla deras nyinköpta hus och Lasse berättade om hur det hade varit att flytta från Linköping till Gotland. Vi kände oss säkra på att de kommer att finna sig väl tillrätta i den nya miljön. På kvällen var det gotländsk avskedsmiddag tillsammans med A 7:s Kamratförening. Helstekt lamm med Gotlandsdricka. En mycket trevlig avslutning på tre mycket givande gotlandsdagar.

Morgonsamling i Filmsalen kasern GRAIP

Tidigt på torsdagsmorgonen var det revelj, städning, packning och avfärd till Katamaranen som skulle gå redan klockan sex på morgonen. På vägen ned till hamnen tackade resans äldste deltagare Urban Thiehl, 83 år, vår ordförande och reseledare Curt-Christer för ett mycket trevligt ledarskap under en väl planerad och genomförd resa. Jag är säker på att vi alla delade Urbans uppfattning.

*Johan Palmgren
En av de nöjda deltagarna i
Svea artilleriförenings resa
till Gotland*

VÄXTHUSET
Linds AB-Terra Nova
0498-27 77 33, 27 77 31

BLMNOGRAM

- Krukväxter, snittblommor
- Vackra binderier
- Plantskoleväxter -
vår, sommar, höst

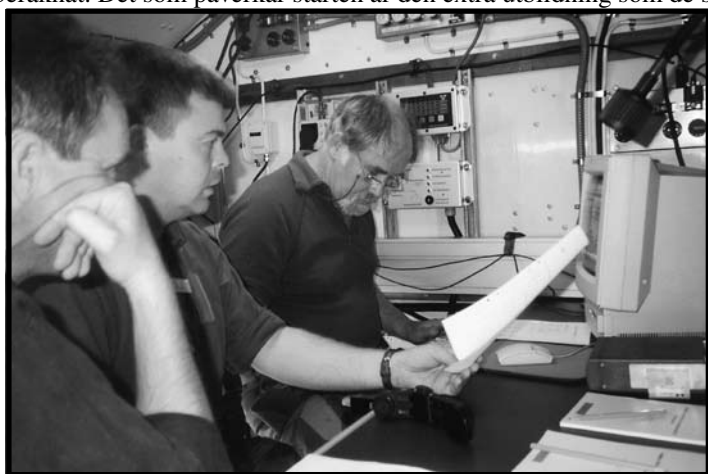
ÖPPETTIDER: Vardagar 9-19
Lörd.-söndagar 9-17

SOMMARTIDER: 1/7-31/8
Vardagar 9-18
Lörd.-söndagar 9-15

Ledningsträningsövning med 21. fördhaubbat i Kristinehamn

Vecka 837 genomförde 21. fördhaubbat en ledningsövning i ledningsträningsanläggningen i Kristinehamn. Övad var batchefen mj Mats Kvarnberg och stf batchef mj Roland Strömbeck med bataljonsstab. På grund av MK-övningen Amanda samt motorutb samtidigt den veckan blev det tyvärr lite stort manfall. Veckan inleddes med utbildning på hytter, PC dart, Todapost m m. Organisationen som användes under veckan var haubbat 77B. Erfarenheterna från utbildningen visar att man kan komma igång med kriget tidigare än beräknat. Det som påverkar starten är den extra utbildning som de som skall vara inne i LTA-anläggningen

Stabsmedlemmar under arbete i nya hytter. Fr h: Lars Andersson, Magnus Persson, Claes-Göran Allmér

behöver för att som DUC eller högre chef kunna följa upp med skjutningar, logistik m m. Vid behov genomfördes kortare genomgångar eller Time out, då man tog upp erfarenheter och annat. Övningen genomfördes i stort momentvis, där batstaben visste innan i stort vad som skulle genomföras. Detta för att man muntligen skulle kunna prata igenom innan hur man skulle lösa uppgifterna man ställdes inför. Förmodligen minskade detta antalet Time out under veckan. Dock framfördes ett önskemål att man under sista dygnet på övningen kan övergå i en mera tillämpad del, för att kunna testa batstabens förmåga till problemlösning. Ett förslag på genomförande av kommande övningar som diskuterades var att åka till LTA med regstab samt samtliga haubbatstaber. Detta är framöver möjligt då just nu en utbyggnad av anläggningen pågår. I anläggningen kommer dessutom framöver att finnas det senaste vad gäller ny materiel, ledningssystem m m som vi har nytta av att skaffa oss erfarenheter om. Det är allas åsikt att vi inte skall åka till LTA och öva oss på det gamla som vi idag har på A 7 vad gäller krigsorgen. Allt nytt **skall** prövas!

*Åke Nordenhall
Övningsledare*

Kompch FA, ElisabethPettersson

FM-PATRULL

Arrangerades i år av Gotlands artilleriregemente. Tävlingen, som nyligen återupptogs inom armén och som nu är ett Försvarsgemensamt mästerskap, består av två delar. En dagdel där dom tävlande (fyra stycken varav en över 35 år) genomför fyra slingor om cirka 5 km, varje slinga innehåller i sin tur två stationer av blandad karaktär dock kopplat till Försvarsmakten. Förbandet som arrangerar får välja en gren som är kopplat till förbandets karaktär och för A 7 del valdes artilleritjänst eller vi kan kalla det ammunitionstjänst, momentet gick ut på att förflytta en bataljoneldstöt cirka 15 km upplagt precis som det stod innan startskottet. Artilleriförbanden visade där sin *styrka*, samtliga placerade sig bland dom 10 första. Bland övriga grenar kan nämnas motort-

jänst, körning med gelenderwagen där det gick ut på att köra ned små klossar inom ett begränsat område samt pansarskottsskjutning med BT-system. Resultatet från dagen såg ut så här i täten: etta IB 12, tvåa AF 1, trea FJS och fyra A 9.

Efter dagmomentet startar då nattmomentet , kl 2100, starten där använder man sig av så kallad jaktstart som då grundar sig på resultatet från dagmomentet. Först ut blev alltså IB 12 tätt följt av AF 1. Momenten nu består av två orienteringsmoment ett på 1:5 000 samt ett på fältkarta 1:50 000. På dessa moment får gruppen i uppgift

att ta samtliga kontroller på kartorna, en uppgift där dom går stridsparsvis och tar dessa. Vid övergång till sista momentet, snabbmarschen, som skedde vid Svaidestugan måste hela gruppen gå ut samtidigt och där ledde FJS med 11 minuter före IB 12 som då hade tappat 16 1/2 minut sedan starten för nattmomentet. I mål var FJS drygt 3 minuter före, IB 12 hade alltså tappat dryga 10 minuter från växeln. Denna tävling vanns alltså av en av favoriterna.

Tävlingen har enligt alla varit mycket givande och arrangemanget var i toppklass.

För A 7 del så satsar vi inför framtiden, vi har en god grund att stå på, bland annat har vi placerat oss på en tredje plats då denna tävling gick på S 1 för två år sedan samt att tillväxten ser god ut då vi har många *yngre talanger*.

Vad händer på kompani efter klockan 15.00?

21./A 7 ett exempel..

En fullmatad vecka räcker arbetstiden till och med torsdag kväll. Nåja...

Många arbetar på fredagen, och då inte bara för att kunna säga: skönt fredag igen, snart helg. Det händer att det är tjänst under helgen, då fyller man otvivelaktigt sin tillvaro. Efter 15.00? Ja.

Från knästående, två snabba avborstningar av knäna, och vi är tillbaka på fötterna.

Om jag ser tillbaka tre månader, kan jag med enkelhet konstatera, att efter högvakt i augusti med väl godkänt resultat, så har vi hunnit med en hel del.

Vi har deltagit i MKG-övningen AMANDA Vi genomförde då artilleriskjutning på norra Gotland med ett befälselevbatteri tillsammans med KA-förband, detta var avslutningen på KB:s veckolånga förstegsövning.

Av bara farten fortsatte vi med KB överlevnadsövning följt av FM patrullfälttävlan, Nordic Peace, fänriksprov och anhörighet, kompaniernas stridsveckor, övrig utbildning samt omslagspunkten d v s A 7 GU-bataljon fältorganiserar, ett enklare handgrepp.

Under ovan nämnda verksamheter har beslut tagits, åtgärder vidtagits och genomförande påbörjats. Jag talar om den artillerihistoriska händelsen att haubits 77 B kommit till Gotland och A 7; **Och** det har påbörjats utbildning på den.

Efter att ha följt kapten Mattsson och hans eldledningspluton under stridmomentet (kl 13.50) jaktskottsörfarande på långa håll, på Tofta övningsfält; Och hört soldaters kommentarer till övningen - jättekul, får vi göra det igen?, det är bland annat då man kan konstatera att yrket medför mycket positivt.

Vi har lättare att se det, när vi lämnat knästående.

Det man gör med glädje, det gör man igen.

Nu får Ni exempel på efter 15.00-verksamhet.

Fredrik Thurell

C 21. kompaniet

Visby
Box 1018
621 21 VISBY
0498-21 60 75

Gotlandsflis AB

Klintehamn
Industriområde
620 20 KLINTEHAMN
0498-24 14 60

Mässverksamhet**, i detta fallet fk Carlén (21.), som har mottagit hylsan som segrare i årets fänriksprov, som avgjordes på Tofta skjutfält. **GRATTIS!

***Befälsutbildning**, även gruppchefer, har kommit igång på det för A 7 nya pjässystemet. Det går runt, runt.....
H 77B-körning av entusiastisk kapten. Truppen ser intresserat på, eller har de tröttnat på att stå i kö*

***Kompanitekniker** Morgan Wang (21.), utbildar blivande H 77B gruppchefer och riktare. Här råder ingen tvekan om att truppen kvarstannar och lyssnar intresserat*

Glada befälselever** tog hem första priset i mörkerorienteringen **LYSGRANATEN** som A 7 arrangerade den 21/10. Priserna lottades ut, men ändå, en bra insats efter 15.00. **GRATTIS!

Självporträtt av A 7-fänrikar

Fr v: Magnus Ljung, Johan Östling, Max Johansson, Sofie Fernerud, Andreas Häglund, Mikael Högfors, Henrik Carlén

Sofie Fernerud

Jag heter Sofie Fernerud och jag är 24 år. Jag kommer ifrån Kungsör, ett litet samhälle som ligger längst in vid Mälaren (där man *inte* tillverkar makaroner och vetemjöl). Min familj består av pappa Tonny, mamma Ann, lillasyster Kristin, fostersyster Sewsen och fosterbror Marco.

Grundskolan gick jag i Kungsör och på gymnasiet gick jag maskinteknisk linje i Köping. Efter studenten hade jag praktikplats som idrottslärare på en högstadieskola i Kungsör. I slutet av februari 1994 ryckte jag in i lumpen på A 1 i Linköping som KB Bpl. Jag trivdes rätt så bra i lumpen men eftersom jag inte var säker på om det var officer jag ville bli så ville jag inte börja på OHS direkt efter muck.

I augusti -95 flyttade jag till Västerås eftersom jag hade fått jobb som säljare på ABB Traction. ABB Traction tillverkar tåg och jag arbetade med att sälja reservdelar till tåg i USA. Det var, om jag ska vara ärlig, ett tråkigt jobb och efter några månader insåg jag att det inte var vad jag ville syssla med resten av livet så jag sökte till OHS och kom in.

Sommaren -96 gick jag FOHS på A 1 med bl a fk Johan Östling. Det var en rolig och lärorik sommar, speciellt för mig som hade varit ute i det civila ett år. I september började vi på OHS 1 i Kristinehamn. Tiden på OHS 1 gick fort eftersom vi var ute och truppförde så mycket. Efter nedläggningen av A 1 valde jag A 3 men efter en oförutsedd händelse i slutet av OHS 1, då jag blev tillsammans med Henrik Carlén, bytte jag förband till A 7. Det andra året på OHS gick väl inte fullt lika fort, jag tror inte att jag var ensam om att fundera över om examensdagen någonsin skulle infinna sig men det gjorde den till slut och vi fick äntligen komma hem och börja jobba.

Fritiden har jag sedan jag flyttade hit mest ägnat åt att *bo in mig* här på Gotland och hittills trivs jag mycket bra. Mina intressen är bl a böcker, matlagning, resor och idrott. Under hela min uppväxt har jag sysslat med gymnastik men nu är jag för gammal och har dessutom en ryggskada som hindrar mig från att utöva denna sport. Just nu letar jag efter en sport som kan intressera mig vilket är svårt eftersom ingenting är lika roligt som gymnastik men jag ska nog komma på något.

Henrik Carlén

Jag föddes -75 i Lärbro och flyttade -80 till Kappelshamn. Jag har tre yngre bröder, en har gjort sin värnplikt på A 7 och den näst yngste kommer att göra den som pbv-förare på E-pluton under utbildningsåret 99/00. Hur det blir med den yngsta vet jag ej men det finns *risk* för att samtliga bröder kommer till A 7. Min far är egen företagare och driver *Bröderna Carléns Skogstransporter HB*. Min mor har värphöns

och levererar kravmärkta ägg till Gotlandsägg. Mina föräldrar bor numera i Lilla Vikers i Lärbro (nedanför Staplebacke). Jag har gått 3-årig teknisk linje med kemiteknisk inriktning på Åsö gymnasium i Stockholm. Efter gymnasiet jobbade jag ett halvår vid Yngve Andesson i Fole och därefter började min GU. Jag började på KB-försteg med kn Sylve Nilsson som chef och fick befattningen pjäsplutonchef på mekhau-bkomp, med kn Thomas Sundström som plutonchef. Därefter hade jag mina funderingar på att bli reservofficer men ändrade mig och sökte till yrkesofficer. Nu har jag precis kommit hem och anställdes 06-06. Jag jobbar på KB-E/PB och kommer sedan att flytta över till Mek E-pluton. Det känns väldigt bra att ha kommit tillbaka till A 7. Två år blir väldigt långa och man tillbringar dem i Kristinehamn men inget ont som inte för någonting gott med sig. Nu bor jag i Terra Nova tillsammans med fk Sofie Fernerud. Mina fritidsintressen är fotboll, som jag spelar i Kappelshamn. Jag försöker även spela gitarr och bas så ofta jag hinner. Det känns lite ovant att ha så mycket fritid som jag har nu men jag tycker ändå att den *går åt*.

Magnus Ljung

Jag har nu kommit tillbaka ifrån två års studier på artilleriets officershögskola i Kristinehamn, och har därmed blivit ombedd att skriva några rader om vem jag är och vad jag vill. Jag är född och uppvuxen i en liten ort i norra Småland vid namn Tranås. En stad dominerad av *Päls Bruno* och *Lennart Hyland*, men med mycket vacker natur och omgivning. Under större delen av mitt liv har jag bott i ett villaområde i utkanten av stan tillsammans med min familj, som består av mor, far och en numera utflugen bror på 19 år. Här gick jag då igenom den normala skolgången och på gymnasiet valde jag till slut naturvetenskaplig linje. Efter avslutade studier var jag ganska skoltrött och ville pröva på något annat. Jag visste redan då att jag skulle göra min värnplikt vid A 7 om ett halvår och mellantiden lyckades jag skaffa ett jobb på ett laget till en hattfabrik, jo ni läste rätt, det finns faktiskt sådana fortfarande (*Wigéns i Tranås*). Jag trivdes bra där främst beroende på att det var ett välkommet avbrott i de teoretiska studierna.

Därefter var det dags för inryck, vilket jag gjorde i januari 1995. Ursprungligen som KB med befattningen pjäsplutonchef, vilket snabbt omförhandlades till KB på MekE. Min militära bana började efter avslutad värnplikt och jag läste vidare, inledningsvis som reservofficersaspirant. I samma veva flyttade jag till Lund och bodde där under fritiden. Efter cirka ett år i Kristinehamn så trivdes jag så pass bra inom det militära att jag beslöt att fortsätta som yrkesofficer.

På fritiden har jag alltid haft varierande intressen. Jag har nog provat ett otal olika aktiviteter. Genomgående har varit att jag alltid har varit intresserad av att röra mig ute i skog och mark. Aktivt friluftsliv, såsom fjällvandring, kanotpaddlingar, jakt o s v är mina favoritsysselsättning. Jag tycker också om motionsidrott och har precis en avslutad svensk klassiker bakom mig. Dessutom har jag alltid varit historiskt och kulturellt intresserad i största allmänhet. Mina vänner har också alltid betytt mycket för mig och jag tycker mig ha kamrater inom ganska så breda kretsar, och att umgås med dem är ju alltid trevligt. Jag har en flickvän från Göteborg, Kajsa Breimer, som numera studerar för en tid vid Högskolan i Visby. Framtiden är för tillfället lite oklar, saker och ting förändras dagligen och man vet inte vad som kommer att hända. Jag tycker att Försvarsmakten är en bra organisation där man har stora möjligheter att utveckla sig själv tillsammans med andra, jag trivs bra på Gotland och närheten till havet är underbart för en smålänning uppväxt i de stora skogarna.

Jag vill jobba för att vi i Försvarsmakten skall hålla en så hög kvalitet som möjligt inom alla områden och därigenom få ett gott anseende i övriga samhället. Det finns mycket som jag skulle vilja pröva på om jag fick tillfället, exempelvis utlandsmission eller arbeta med officersutbildning. Rent artillerimässigt gör jag ingen hemlighet av att jag trivs bäst framme på opalts där granaterna regnar eller i stri.vagnen med radionäten fullchokade. Med denna avslutning ber jag att tacka för mig.

Johan Östling

Hej kollegor!

Jag heter som vissa av er redan känner till Johan Östling och jag är född i maj -75. Jag kommer från början från en liten by utanför Norrköping som heter Östra Ryd. Där bodde jag de första tjugo åren av mitt liv tillsammans med mina föräldrar och fyra småsyskon. Skolgången började i Östra Ryd för att sedan i högstadiet flyttas över till Söderköping, där jag trivdes bra och gick ut med skapliga betyg. När det var dags för gymnasiet föll valet på teknisk linje med inriktning mot bygg. Tanken var att efter värnplikten läsa två års tillbyggnad och öppna eget. Dessa planer sprack dock när jag gjorde lumpen. Värnplikten gjorde jag på Kungl Svea artilleriregemente (vila i frid) som pjäsgruppchef på en 15,5 F med inryck i augusti -95. På A 1 trivdes jag bra och bestämde mig för att söka vidare till officer något som uppskattades av mina befäl och så var saken klar.

Officershögskolan började och jag fick lära mig en massa nya saker även om man ibland undrade vad man gjorde där. Det jobbigaste med skolan var definitivt att åka ifrån min flickvän Liselotte, som jag under min värnplikt hade flyttat ihop med i Linköping. Pendlingsförhållande är jobbigt, speciellt när man är borta fem dagar i veckan och dessutom vissa helger.

I och med A 1:s nedläggning var jag tvungen att välja ut ett nytt regemente för min fortsatta karriär inom Försvarsmakten. Valet blev som ni förstår A 7 och det var mycket tack vare det fina mottagandet som gavs från A 7:s sida dels under besöksdagarna och dels under A 7-dagarna. För tillfället veckopendlar jag till Linköping där min flickvän (numera trolovade) bor kvar i väntan på ett jobb här på ön. Jag ser fram mot en bra tid här på A 7.

Max Johansson

Hej, mitt namn är Max Johansson och jag växte upp i den lilla byn Tving, 25 km norr om Karlskrona, i Sveriges trädgård (Blekinge).

Gjorde lumpen på Carlswärds som rektroppechef. Trivdes som fisken i vattnet och ansökte till officersutbildning, blev antagen som teknisk officer med ledning/samband som inriktning. Även i Östersund trivdes jag bra, både med skolan och med stan.

Just nu i skrivandets stund jobbar jag som instruktör på 2. pluton på sommarkompaniet för att senare flytta ner till ledningspluton på Stålhatts och där bli kompanitekniker, tillika instruktör.

Min största brist är att jag är sjukligt intresserad av all sorts teknik, både elektronik och maskineri. Fritidsintressena ligger som sagt inom det tekniska området och ibland händer det att jag tränar lite också. Det är väldigt kul att vara tillbaka i verkligheten igen och det skall bli kul att omsätta mina kunskaper i praktiken.

Mikael Högfors

Hej, mitt namn är Mikael Högfors och jag är 24 år. Jag kommer ursprungligen från Nykvarn (5 mil SV Stockholm). Enligt säkra källor (mamma) har jag ända sedan barnsben varit specialist på att ta isär saker och på senare år har jag även lyckats sätta ihop dem igen.

Jag är ägare till en mc som gärna tas ut och rastas. Tyvärr har jag inget garage, men hade jag haft ett kunde jag nor bo där istället, eftersom jag gärna spenderar mycket tid till att meka och fixa, helst nattetid. Det har hänt att en pyjamasklädd flickvän dykt upp mitt i natten och ifrågasatt mina arbetstider.

Innan Officershögskolan har jag gått fyraårig teknisk linje med inriktning på byggnation, även en snabbvisit i anläggnings- och tunneldrivningsbranschen har hunnits med.

Jag hoppas på en händelserik och rolig tid här på A 7 tillsammans med er andra.

Andreas Häglund

För snart 23 år sedan föddes jag i Visby och tillbringade de första sju åren i Klintehamn. Inför skolstarten flyttade jag med mina föräldrar till När där vi tog över den gård som varit i släktens ägo sedan dansktiden. I samband med att den naturvetenskapliga linjen på gymnasiet hägrade, flyttade jag på grund av de drygt sex miln mellan När och Visby in till stan. Efter examen i juni 1994 fick jag arbete på ett kemiskt laboratorium vid Broväg i Visby där jag framförallt arbetade med att bestämma halter av metaller i jord, olja i oljeväxter och kvalitet på dricksvatten. Detta arbete behöll jag fram till inryckningen som kompanibefäl på A 7 i januari 1995. Trots att det tidigare arbetet varit intressant och jag inte hade någon tidigare erfarenhet av eller intresse för Försvarsmakten, blev tjänstgöringen både givande och utvecklande. I min befattning som bplatsbyrå befäl började funderingar komma kring att välja en framtida bana som officer. Efter besked om antagning och avslutad värnplikt påbörjades FOHS vilken genomfördes fram till skolstarten i Kristinehamn hösten 1996. Trots vissa strukturella oklarheter vid ArtSS avseende *lärarypöcker* och annat fann jag utbildningen relativt utvecklande, om än något lång. Med visst perspektiv (om än kort) tycker jag att vi fått en bra grund att stå på inför de uppgifter vi nu möts av dagligdags. Sportintresset inskränker sig till golf, med ytterst begränsade prestationer, samt sportdykning även om löpning är en sysselsättning som utvecklats med detta yrke. Annars är sjöfart i alla dess former, framför allt då kanske avseende rederi- och fartygshistorik samt fotografering, ett stort intresse som tar mycket tid i anspråk. Även musikintresset består så till vida att jag fortfarande spelar piano då möjlighet ges.

Sedan i somras är jag, liksom så många andra anställda vid MKG, bosatt på Signalgatan och trivs alldeles utmärkt med närheten till såväl arbetet som hamnen!

KAMRATFÖRENINGSTRÄFF MED STOCKHOLMSAVDELNINGEN

Fr v: Reinhold Lahti, Helge Gard och Olle Bjurström

Torsdagen den 19 november höll föreningens Stockholmsavdelning sitt sedvanliga höstmöte, denna gång i Långa Radens trivsamma lokaler på Skeppsholmen.

I träffen deltog cirka 30 kamrater, däribland kan jag räkna i två f d A 7-chefer, Reinhold Lahti och Helge Gard, nuvarande C A 7 och två av A 7:s f d bataljonschefer, Svante Hezekielsson och Sven-Åke Asklander. Egentligen skall det vara fyra f d bataljonschefer eftersom både Helge Gard och Olle Bjurström även innehaft den befattningen vid A 7. Våra två elever vid Stabsprogrammet (f d MHS), Tony Löwenborg och Mats Lindvall, var också med vid mötet för att få lite information av vår personalchef Anders Nilsson om vad som väntar dom efter genomförd utbildning och majorsutnämning nästa år.

Efter att samling och avprickning skett, blev det förflyttning till våning nummer 3 där information skulle ges. Först var det Sven-Åke Asklander, som nu jobbar i HKV, som pratade lite om ÖB:s ominriktning, budget som tappat miljarder och om framtidens materielinköp och naturligtvis i detta sammanhang Försvarets gökunge JAS Gripen.

Fr v: Svante Hezekielsson och Anders Nilsson

Fr v: Peter Stolt, Toomas Ting och Åke Nordgren

Lennart Eklöf, vår man i Idrottens högborg, redogjorde kort om de nya (nygamla) baskrav och den officerstest som det nu gäller att som officer genomföra varje år oavsett ålder och kön. Slutligen informerade C A 7 om sitt besök vid Bofors och om deras problemområden samt deras projekt som kanske kommer att bli en del av framtidens materiel inom Försvaret.

Återigen tillbaka till ruta 1, d v s bottenvåningen, där det serverades en förnämligt varm och välkryddad gryta som sköljdes ner med ett glas vin. En mycket passande middag med tanke på att kvicksilvret ute visar på fyra grader minus.

Efter middagen dracks det kaffe och pratades minnen. I ett av rummen blev det diskussion om hur vårt framtida försvar ska se ut med tanke på hur historien visat att man inte vinner något krig utan marktrupper. Detta naturligtvis kopplat till att JAS Gripen, enligt en del, tar för stor del av vårt försvars resurser på bekostnad av arméns storlek m m.

Omkring kl 2200 var denna afton till ända och för mig, som för första gången fått tillfälle att delta i ett Stockholmsmöte, måste jag säga att det var ett trevligt tillfälle att återse många bekanta ansikten.

Gunnar Trennestam

MKG museiförening

Med anledning av att vissa frågetecken uppkommit beträffande kamratföreningarnas kollektiva anslutning till MKG museiförening, så vill jag informera om föreningens uppgift och syfte.

MKG museiförening bildades den 7 februari 1992. Samtidigt med bildandet anslöts de båda kamratföreningarna från P 18 och A 7/Lv 2 kollektivt till museiföreningen.

Vad är då föreningens uppgift? Av stadgarna framgår att föreningen i samverkan med militärkommandots museiledning (Museinämnden) skall verka för förbandsmuseets utveckling.

Detta ger möjlighet för museet att ta emot bidrag i form av donationer (sponsring), eftersom föreningen står utanför MKG förvaltning. Det är också möjligt att göra inköp av museiföremål t ex på aktioner, antikvariat m m. Men den viktigaste uppgiften är att sprida kännedom om museet ute i samhället, samt stimulera medlemmarna att aktivt delta i museiverksamheten genom praktiskt arbete, visningar, föredrag och dylikt. Inledningsvis fick föreningen ganska stora bidrag från olika företag och sammanslutningar. Men i nuläget är det svårare. Det är många som jagar sponsorpengar.

Men vi arbetar vidare i föreningen. Vi har märkt ett ökat intresse, vilket har medfört att ett flertal kamrater deltar på olika sätt med arbetet i museet.

Medlemsavgifter har kollektivt betalats av kamratföreningarna efter överenskommelse om storleken varje år. Vår förhoppning är att anslutningsformen får kvarstå även om summan i kärva tider blir symbolisk. Vi hoppas dock att om vi genomförande av något större projekt behöver hjälp, att vi då kan få återkomma och kanske få ett större belopp.

Föreningen ser fram emot fortsatt gott samarbete med kamratföreningarna och hälsar alla välkomna till museet.

I sommar har vi haft öppet 1/6-15/9 tisdag och fredag 1500-1900. Vi kommer att göra något liknande nästa sommar.

För annan tid, i första hand för grupper, ring 0498-27 30 96 eller fax 0498-273097.

För MKG Museiförening

*Rolf Larsson
Ordförande*

... **Mitt** ICA
— *mitt på Gotland* —

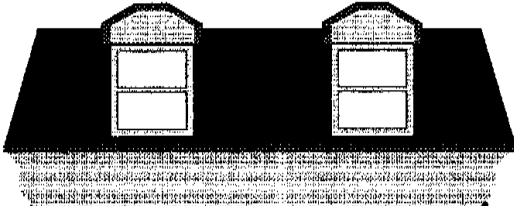
EFTERLYSNING!

Blåhällstavlan/Blåhällskannan

Blåhällstavlan är en glasad tavla med en runsten som motiv, på runstenen är reglerna för tävlingen om Blåhällskannan inskrivna.

Blåhällskannan är ett tennstop, 12-15 cm högt med inskriptioner på De, som erövrat kannan genom tiderna.

Känner Du till var dessa saker kan finnas, hör av Dej till Lt B-O Pettersson (traditionsofficer), Hv/FrivL. Telefon: 295062

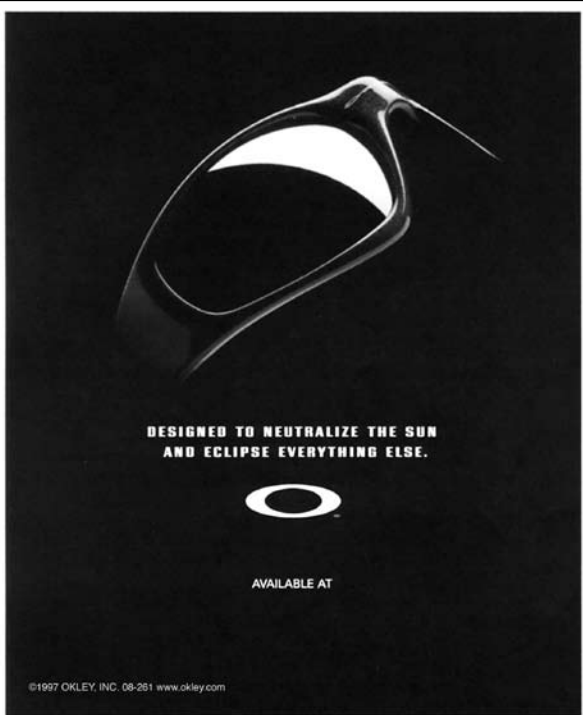
Vill Du hyra ut i sommar?

Lämna då hus, lägenhet,
rum eller stuga till oss,
så hjälper vi dig.

Gotlands Turistcenter

Färjeleden 3
621 57 Visby

Tel: 0498-24 85 00

DESIGNED TO NEUTRALIZE THE SUN
AND ECLIPSE EVERYTHING ELSE.

AVAILABLE AT

©1997 OKLEY, INC. 08-251 www.okley.com

TELLs
UR & OPTIK AB
ÖSTERPORT - VISBY
Tel. 0498 - 27 12 00
Fax 0498 - 21 30 01

GOTLANDS FLYGMUSEUM

EN NY UPPLEVELSE VARJE GÅNG DU BESÖKER OSS BINGEBY FLYGFÄLT MED DEN GAMLA FLYGSTATIONEN OCH HANGAREN

Den gamla flygstationen från 1942 har väcks från sin törnrossömn, den stängdes 1958 och har sedan dess byggts om till kontor för dåvarande F13, efter varit korsettfabrik några år. 1987 tog en golfklubb över byggnaden, den skulle byggas om till ett golfcenter. Det var så långt gånget 1996 att byggnaden skulle rivas. Byggnaden var fuktskadad med fruset värmesystem, inte ett fönster gick att öppna, vc-stolarna och tvättställen var stulna, inte ett lyse fungerade, listan kunde göras lång men nu är byggnaden räddad för efter värden av Gotlands Flyghistoriska Förening efter 1000- tals arbetstimmar. Alla kontorsrum har rivits ut och stationen har återställs till ursprungliga utseendet även med den utvändiga färgsättningen. Och arbetet fortskrider. Det nyaste som har hänt är att flygledartornet har blivit återställt som det såg ut en gång i tiden.

Gör ett besök hos oss och upplev Gotlands flyghistoria med en kunnig guide, se på alla flygplan i hangaren, drick en kopp kaffe och njut av atmosfären, lyssna på den autentiska flygtrafiken i tornet.

Fyller du år och vill ha fest så har vi lokalerna med stora möjligheter, vi kan ordna fest, dans, mat, konferens m.m.

Museet öppet dagligen 12.00 – 16.00 med reservation med storhelger.

Grupp rabatter över 5 personer.

Telefon 21 04 05 Fax 21 04 70

BLI MEDLEM I GOTLANDS FLYGHISTORISKA FÖRENING

Du får tidningen GoFF-Nytt 4 gg om året samt många andra förmåner och upplevelser med alla föreningens aktiviteter.

**MILOVERKSTADEN
VISBY**

Certifierad enligt ISO 9002
April 1998

**Vi utför reparation, service och
tillverkning inom följande områden:**

Fordon (spec. terräng)
Svets/Smide
Maskinbearbetning
Sadelmakeri

Vapen
Data
Telekommunikation
Elmekanik

Telefon 0498-295636

Telefax 0498-295634

621 86 VISBY

A 7 KAMRATFÖRENING

Kamratföreningen bildades 1937 och har, efter ombildning 1994, idag ungefär 460 medlemmar, bosatta främst i Östergötland, Mälardalen och på Gotland.

Föreningen har bl a som mål att

- * vidmakthålla den kamratskap som värnplikten ofta skapar
- * förmedla kontakten vid framtida kamratträffar
- * orientera om och vidmakthålla kontakten med våra förband
- * vårda våra förbands traditioner
- * utse årsklassens bästa kamrat
- * ge ut Gotlandsartilleristen med två nummer per år

Styrelse

Ordförande:	Olle Bjurström	Revisorssuppleanter:	Marie-Louise Nilsson
Vice ordförande:	Rolf Larsson		Sven-Erik Larsson
Sekreterare:	Mats Runander		
Kassör:	Sune Ronqvist	Suppleanter:	Klas-Göran Buskas
Ledamöter:	Allan Olofsson		Sven-Ove Alfström
	Tore Svensson		Karl Lindström
	Gunnar Trennestam		Agneta Pettersson
	Rolf Hansson		Lena Åman
	Bertil Nylund	Valberedning:	Leo Lövdahl
	Ove Ekedahl		Anders Nilsson
	Svenerik Johansson		
Revisorer:	Tommy Sjöli		
	Göthe Andersson		

Verksamhetsplan 1999

Styrelsesammanträde	1999-02-08
Veteranlunch	1999-02-18
Avtackning av åldersklassen	1999-03-24
Styrelsesammanträde + Pubafton	1999-04-14
Utflykt till Bofors/Villingsberg	1999-05-08--09
Presstopp Gotlandsartilleristen	1999-05-14
Gotlandsartilleristen nr 10 ut	1999-06-21
Högvakt	1999-08-18--24
Veteranlunch	1999-09-16
A 7 anhörigdagar	1999-10-09--10
Lysgranaten	1999-10-27
Föreningsmöte	1999-11-10
Presstopp Gotlandsartilleristen nr 11	1999-11-11
Gotlandsartilleristen nr 11 ut	1999-12-13

Årsavgift: 40:-
Ständig medlem: 400:-
Anmälan sker på Postgirokonto 18 98 82 -4

Adress:
A 7 Kamratförening
Mats Runander
MKG
621 86 VISBY